

РЕШЕНИЕ

№ 25920

гр. София, 30.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.07.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **5776** по описа за **2025** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Електроразпределение Север“ АД срещу Решение № 779/27.02.2025 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 9237/2024 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 23 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № НП-22/17.04.2024 г., издадено от председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

С посоченото НП на „Електроразпределение Север“ АД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лв. на основание чл. 60а, ал. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), за неизпълнение на законово задължение по чл. 52, ал. 5 от Наредба № 6/24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната и разпределителните мрежи /Наредбата, отм./.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно и немотивирано. Твърди се, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които са основания за отмяна на НП като незаконосъобразно. От съда се иска решението на СРС да бъде отменено. Алтернативно се прави искане да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН. Претендират се разноски.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява. От процесуалния му представител адв. Т. е постъпило становище, в което заявява, че поддържа

касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрк. Б., която моли касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна. Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 14.11.2022 г. „Електроразпределение Север“ АД в качеството му на мрежови оператор е регистрирало искане на „Бревис“ ООД за проучване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на фотоволтаична електрическа централа, в което било посочено, че произвежданата електрическа енергия ще се използва за собствено потребление. На 16.12.2022 г. на основание чл. 52, ал. 5 от Наредбата /отм./ „Електроразпределение Север“ АД изпратило съобщение до заявителя, с което изисквало допълнителна информация.

При извършена проверка от контролните органи на КЕВР било констатирано, че от „Електроразпределение Север“ АД не са спазени изискванията на чл. 52, ал. 5 от Наредбата /отм./ - когато представените с искане информация и документи са непълни или не отговарят на изискванията на Наредбата, мрежовият оператор в 14-дневен срок от постъпване на искането /в случая до 28.11.2022 г./, писмено да уведоми лицето, подало искането, като срокът за изпълнение на това задължение е изтекъл на 28.11.2022 г.

Съставен е АУАН № Е-КРС-11/23.01.2024 г.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че описаното нарушение е безспорно установено.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на касатора на 10.03.2025 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 24.03.2025 г. /вх. № 103453/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Районният съд е изследвал относимите за спора обстоятелства, не е съобразил следните обстоятелства.

Съгласно посочената като нарушена разпоредба на чл. 60а, на оператор на електропреносна или електроразпределителна или затворена електроразпределителна мрежа, който наруши разпоредба на чл. 26 и/или срок по процедура за присъединяване на производител на електрическа енергия от възобновяеми източници, предвиден в този закон или в наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката, се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 1 000 000 лв.

В случая е безспорно, че касаторът „Електроразпределение Север“ АД е оператор на

електропреносна и електроразпределителна мрежа, т.е. на същия може да бъде наложено административно наказание за евентуално неизпълнение на визираното законова задължение.

От друга страна в цитираната норма се съдържат две задължения, неизпълнението на всяко, от които заедно или по отделно, би било основание за ангажиране на административнонаказателна отговорност.

В разглеждания казус нито в АУАН, нито в НП е посочено точно, кое от посочените в чл. 60а, ал. 1 от ЗЕВИ не е било изпълнено от касатора, за да може да се ангажира предвидената в тази норма отговорност.

Очевидно в случая не се касае за нарушение на чл. 26 от ЗЕВИ, защото в нея също са предвидени множество хипотези, като нито едно от тях не съвпада с описаното нарушение

Очевидно административно наказващият орган е приел, че „Електроразпределение Север“ АД е нарушило срок по процедура за присъединяване на производител на електрическа енергия от възобновяеми източници, предвиден в ЗЕВИ или в наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката.

В НП е по отразено, че „Електроразпределение Север“ АД е изискало от „Бревис“ ООД допълнителна информация във връзка с подаденото искане, но не е уведомило заявителя на основание чл. 52, ал. 5 от Наредбата (отм.), че подадените документи са непълни или не отговарят на изискванията на Наредбата (отм.).

Буквалното тълкуване на описанието на приетото като неизпълнено от касатора задължение налага извода, че в случая не се касае за неспазване на срок по ЗЕВИ или по Наредбата (отм.), а за неизпълнение на задължение по чл. 52, ал. 5 от Наредбата (отм.), т.е. за неизпълнение на подзаконов нормативен акт, издаден на основание на Закона за енергетика.

Настоящият съдебен състав намира, че Наредбата (отм.), следва да се приеме и като подзаконов нормативен акт, с който се регулира прилагането на отделни разпоредби от ЗЕВИ, независимо, че не е издадена на основание на конкретна разпоредба от ЗЕВИ. Това разбиране се налага от тълкуването на чл. 7, ал. 2 от Закона за нормативните актове, според който наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. Буквалното тълкуване на този текст налага извода, че с един и същ подзаконов нормативен акт може да регулира прилагането на отделни разпоредби от повече от един нормативен акт от по-висока степен, стига последните да уреждат еднаква или сходна материя, какъвто е случая с ЗЕ и ЗЕВИ.

Допълнителен аргумент в полза на това заключение е, че в Наредбата (отм.), съществува отделна Глава пета, Ред за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, чиито Раздел I е озаглавен „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по чл. 23, чл. 24, т. 2, 3, 4 и чл. 25 от Закона за енергията от възобновяеми източници“. В тези части от Наредбата (отм.) се съдържат разпоредби, имащи пряко отношение към прилагането на ЗЕВИ.

От изложеното се налага извода, че „Електроразпределение Север“ АД в случая не е нарушило конкретен срок по процедура за присъединяване на производител на електрическа енергия от възобновяеми източници, предвиден в този закон или в наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката, а не е изпълнило законово задължение, съгласно чл. 52, ал. 5 от Наредбата (отм.), т.е. отговорността му следва да бъде ангажирана не по чл. 60а от ЗЕВИ, а по чл. 68 от същия закон, съгласно който се санкционира нарушител на разпоредба на този закон или на нормативен акт по прилагането му, ако не подлежи на наказание по чл. 59 - 67, се наказва от съответния компетентен административнонаказващ орган с глоба от 1000 до 2000 лв., а на юридическото

лице или едноличен търговец се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв.

В случая следва да се вземе предвид тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС, I и II колегии, по тълкувателно дело № 1/2020 г., съгласно което в производството по реда на раздел пети, глава трета на Закона за административните нарушения и наказания районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението.

В касационното производство по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс, след като отмени решението на районния съд, административният съд няма правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба.

Настоящият съдебен състав, вземайки предвид изложеното и тълкувателното решение на ВАС, намира, че решението на СРС следва да бъде отменено, а делото да се върне за ново разглеждане от друг състав, който да прецени условията за преквалификация на нарушението, извършено от „Електроразпределение Север“ АД и съответно да определи наказание по реда на чл. 68 от ЗЕВИ. Дадените указания не препятстват СРС да прецени повторно законосъобразността на процесното НП.

С оглед изхода на спора, СРС следва да се произнесе и по разноските, направени пред двете съдебни инстанции.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 779/27.02.2025 г., постановено по нахд № 9237/2024 г. на СРС, НО, 23 състав.

ВРЪЩА делото на друг състав на СРС, НО за повторно разглеждане на жалбата на „Електроразпределение Север“ АД, при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението е окончателно.